

ارزیابی دوز اولیه امولسیون چربی داخل وریدی در خرگوش‌های بیهوش شده با کتامین

نوشین ذبیحی^{۱*}، سودابه مرادی^۲، کیوان کرامتی^۳، حمیدرضا مسلمی^۴، احسان پورافشار^۴

۱. دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

۲. رزیدنت جراحی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

۳. عضو هیات علمی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

۴. کارشناس بخش درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

artemis.9372@gmail.com

استفاده از امولسیون چربی داخل وریدی ILE، روش جدیدی برای درمان سیستمیک مسمومیت با بی حسی‌های موضعی می‌باشد. البته این درمان محدود به داروهای بی حسی موضعی نبوده و برای احیا مسمومیت‌های ناشی از داروهای محلول در چربی هم در انسان و هم در حیوانات نیز می‌تواند مورد استفاده واقع شود. هم اکنون در طب دامپزشکی دوز توصیه شده ای برای تجویز ILE در سمیت‌های داروهای بی حسی کننده موضعی و یا سمیت داروهای لیپوفیلیک وجود نداشته و براساس دستورالعمل‌های انسانی و گزارشات موردی در حیوان و آزمایشات تجربی انجام گرفته است. هدف این مطالعه ارزیابی دوز اولیه امولسیون چربی داخل وریدی در خرگوش‌های بیهوش شده با کتامین می‌باشد. در این مطالعه از ۲۰ سر خرگوش نر نژاد نیوزلندی استفاده شد. گروه‌های آزمایشی شامل دو گروه کنترل (دریافت کننده نرمال سالیین) و دو گروه دریافت کننده ILE بودند. حیوانات هر چهار گروه مورد تجویز کتامین 75 mg/kg و زایلازین 5 mg/kg قرار گرفتند. پس از القای بیهوشی، هر چهار گروه کتامین به صورت انفوزیون داخل وریدی به مدت ۱۵ دقیقه دریافت کردند. در دو گروه از چهار گروه مذکور تبدیل دوز براساس فرمول زیر صورت گرفت:

$$\text{Human equivalent dose (HED)} = \text{animal dose (mg/kg)} * \text{km ratia}$$

سپس برخی شاخص‌های مرتبط با بیهوشی، کاتالپسی و پارامترهای همودینامیک مورد سنجش قرار گرفتند که کاهش مدت زمان بی‌دردی در گروه ILE تبدیل شده، در مقایسه با ILE آمریکایی مشاهده گردید. در رابطه با مدت زمان بیهوشی (AT) علی‌رغم وجود روند کاهشی در گروه‌ها اختلاف معناداری در سطح $p < 0.05$ مشاهده نگردید. در مقایسه مدت کاتالپسی (DC) در گروه‌های مورد مطالعه، در گروه‌های ILE نسبت به گروه‌های کنترل افزایش مدت کاتالپسی مشاهده شد که این افزایش در سطح معنادار نبود. در مورد قرار گرفتن در حالت جنای (MAT) و زمان خروج از بیهوشی (ET) شاهد روند افزایشی در گروه‌های ILE نسبت به نرمال سالیین هستیم. با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه تعیین کردن پروتکل دوز مناسب برای ILE به مطالعات بیشتری نیاز دارد.

کلمات کلیدی: بیهوشی، کتامین، ILE

بهینه سازی روش HRM-Real Time PCR برای تشخیص کرم قلب

فاطمه منشوری قایشقورشاق، دکتر فاطمه جالوسیان، دکتر سیدحسین حسینی، دکتر مینوسلطانی

گروه انگل‌شناسی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

مرکز تحقیقات قارچ‌شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

هدف: (کرم قلب) که نشان‌دهنده درگیری اولیه قلب است محل عمده کرمها و اولین آسیب وارده در سرخرگهای ریوی است و بیماری کرم قلب باید بعنوان بیماری ریوی در نظر گرفته شود که در مرحله انتهایی آن فقط حفره راست قلب درگیر می‌گردد. چند روز بعد از رسیدن کرم قلب به سرخرگهای پشتی ریوی، سلولهای اندوتلیال در اثر تروما ملتهب می‌شوند. نوتروفیلها به سطح اندوتلیوم می‌چسبند و به فضای بین سلولها وارد می‌شوند. با آسیب دیدن سطح سرخرگی آلبومین، مایعات پلاسما و خون به فضای اطراف رگ راه می‌یابند. با این تغییرات پوشش رگها با مایعات، ضخیم شده و لکوسیتها به دیواره حمله نموده و سلولهای عضلات صاف در سطح رگها تکثیر یافته و به سمت سطح داخل رگی در واکنش به فاکتور رشد آزاد شده از پلاکتها مهاجرت میکنند. بیماری ریه بطور ثانویه متعاقب تغییرات عروق رخ میدهد. نشت پروتئین و مایعات از دیواره سرخرگ عفونی باعث بروز ادم در پارانشیم میشود. مرگ خودبخودی برخی کرمها می‌تواند باعث بروز ترومبومبولی و واکنشهای شدید التهابی گردد. بهینه سازی روش HRM-Real Time PCR بمنظور تشخیص میکروفلور دبروفیلاریا ایمیتیس (کرم قلب) هدف اصلی مطالعه حاضر است. مواد و روش کار: تکثیر ژنcox انجام روش HRM-Real Time PCR، روش test Gold، تعیین توالی بود. نتایج: قسمتی از ژن COX بطول 256 bp تکثیر شدو دمای ذوب 77/67 درجه سانتی گراد را نشان داد. که نمونه‌های تعیین توالی شده نیز همین دما را نشان دادند. نتیجه گیری: HRM-Real Time PCR روش مناسب، جهت تشخیص آلودگی به دیروفیلاریازیس است.

کلمات کلیدی: بیماری کرم قلب، روش HRM-Real Time PCR، تعیین توالی ژن سیتوکروم اکسیداز ۱